

ремленні церкви від держави. Розділ У Відносини межі церквою і державою // *Перший Всеукраїнський Православний Церковний Собор УАПЦ 14–30 жовтня 1921 року: документи і матеріали / Упоряд.: Г. Михайліченко., Л. Пиллявець., І. Преловська. – К.; Львів: «Жовква», 1999. – С. 379.*

№ 88

Уривок зі спогадів прот. Митрофана Явдася про ліквідацію УАПЦ в газеті «Пролетарская правда» від 6 лютого 1930 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ УАПЦ В РАДЯНСЬКІЙ ПРЕСІ

Протоієрей Митрофан Явдась у своєму коментарі на появу першої частини IV тому «Нарису історії Української Православної Церкви» Івана Власовського («Церква й життя», ч. 3, травень–червень 1962 р.) цитує уривок статті з харківської «Пролетарської правди» про ліквідацію УАПЦ на надзвичайному Соборі в січні 1930 року.

Надзвичайний собор УАПЦ визнає, що українська автокефальна православна церква з вищезазначених причин була національно-політичною, контрреволюційною організацією — складовою частиною «Спілки визволення України». Тому надзвичайний собор, категорично засуджуючи всіх тих, хто спричинився до перетворення церкви на контрреволюційну, антирадянську організацію, визнає далі існування УАПЦ за недоцільне й вважає її за ліквідовану. Цим самим припиняють діяльність провідні органи УАПЦ. Митрополит припиняє своє духовне керівництво УАПЦ, а єпископи УАПЦ припиняють, своє духовне керівництво окрешніми церквами й лишаються парафіяльними священнодіячами, поряд із священниками, зареєстрованими по парафіях, що залишаються необ'єднаними в будь-яку церковну організацію.

Опубліковано:

Пролетарська правда. – Харків, 1930, 6 лютого.

Друкується за: Мартирологія Українських Церков: В 4-х т. Т. I. Українська Православна Церква. Документи, матеріали, християнський самвидав України. — Балтимор; Торонто: Укр. Вид-во «Смолоскип» ім. В. Симоненка, 1987. – С. 162.